



روایت

کارنامه مسی برابر غول های فوتبال جهان

آماده نبرد



لیونل مسی چهارشنبه شب برای نخستین بار در دوران پرافتخار ملی خود مقابل انگلیس به میدان خواهد رفت؛ اتفاقی عجیب برای بازیکنی که بیش از ۲۰۰ بازی ملی انجام داده و تقریباً برابر تمام قدرت‌های بزرگ فوتبال جهان صفا آرایبی کرده است. دیدار نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ میان آرژانتین و انگلیس نه‌تنها یکی از حساس‌ترین مسابقات سال‌های اخیر محسوب می‌شود، بلکه نقطه پایانی بر یک آمار منحصربه‌فرد در کارنامه کاپیتان آلبی سلسسته خواهد بود.

آخرین تقابل آرژانتین و انگلیس به سال ۲۰۰۵ بازمی‌گردد؛ همان سالی که مسی ۱۸ ساله نخستین بازی ملی خود را انجام داد. از آن زمان تاکنون دو تیم هرگز برابر هم قرار نگرفته‌اند و حالا این فوق‌ستاره ۳۹ ساله فرصت دارد یکی از معدود خلأهای کارنامه بین‌المللی خود را نیز پر کند.

نبردی که سال‌ها به تعویق افتاد

مسی پیش از دیدار با انگلیس درباره این رویارویی گفت: «بازی با انگلیس همیشه خاص است، چون آنها یکی از قدرت‌های بزرگ فوتبال جهان هستند. از نظر شخصی هم این نخستین بار است که مقابل انگلیس بازی می‌کنم. برابر تقریباً همه تیم‌های بزرگ دنیا بازی کرده‌ام، اما هرگز با انگلیس رویه‌رو نشده‌ام.»

این مسابقه علاوه بر اهمیت تاریخی، می‌تواند فصل تازه‌ای به یکی از قدیمی‌ترین رقابت‌های فوتبال ملی جهان اضافه کند؛ رقابتی که خاطراتی مانند «دست خدا» و شاهکار دیوگو مارادونا در جام جهانی ۱۹۸۶ را در ذهن هواداران زنده می‌کند.

برزیل: همیشه چالش برانگیز

بیشترین تقابل مسی با قدرت‌های فوتبال جهان برابر برزیل رقم خورده است. او در ۱۴ مسابقه مقابل سلسائو، ۶ برد، ۲ تساوی و ۶ شکست را تجربه کرده و پنج گل نیز به ثمر رسانده است. در آخرین دیدارهای دوستانه به ثمر رسیده‌اند. در مقابل، مسی در فینال کوپا آمریکا ۲۰۱۱ بدون گل و پاس گل، یکی از مهم‌ترین جام‌های دوران حرفه‌ای خود را بالای سر برد و طلسم قهرمانی آرژانتین را شکست.

فرانسه: خاطره شیرین قهرمانی

کارنامه مسی برابر فرانسه درخشان‌تر است. او در سه بازی مقابل خروس‌ها، دو پیروزی و یک شکست را تجربه کرده، سه گل زده و دو پاس گل داده است. مهم‌ترین این دیدارها بدون تردید فینال جام جهانی ۲۰۲۲ قطر بود؛ مسابقه‌ای تاریخی که مسی دو گل زد، در ضربات پنالتی نیز موفق ظاهر شد و سرانجام رؤیای قهرمانی جهان را محقق کرد. البته چهار سال قبل از آن، در جام جهانی ۲۰۱۸، فرانسه با درخشش کیلیان امباپه موفق شد آرژانتین را حذف کند؛ هرچند مسی در همان مسابقه دو پاس گل ثبت کرد.

آلمان: رقیب تلخ

آلمان یکی از دشوارترین حریفان مسی در رقابت‌های رسمی بوده است. او در چهار مسابقه برابر مانسافت دو برد و دو شکست را تجربه کرده، اما هر دو پیروزی در دیدارهای دوستانه به دست آمده است.

در جام جهانی ۲۰۱۰، آرژانتین با هدایت دیوگو مارادونا با نتیجه سنگین ۴ بر صفر برابر آلمان شکست خورد و چهار سال بعد نیز گل دقیقه پایانی ماریو گوتزه در فینال ۲۰۱۴، رؤیای نخستین قهرمانی جهانی مسی را از بین برد.

ایتالیا و اسپانیا: تجربه‌های متفاوت

به دلیل غیبت‌های اخیر ایتالیا در جام جهانی، مسی تنها یک بار مقابل آتزووری بازی کرده است؛ دیدار فینالیسمای ۲۰۲۲ آرژانتین با نتیجه ۳ بر صفر پیروز شد. اگرچه مسی گل نزد، اما با دو پاس گل و کسب عنوان بهترین بازیکن میدان، نقش اصلی را در آن پیروزی ایفا کرد.

او همچنین سه بار برابر اسپانیا قرار گرفته که حاصل آن یک برد و دو شکست بوده است. مسی دو گل مقابل لاروخا به ثمر رسانده که مهم‌ترین آنها چیب تماشایی در پیروزی ۴ بر یک آرژانتین برابر قهرمان وقت جهان در سال ۲۰۱۰ بود.

انگلیس: غول آخر

حالا انگلیس آخرین قدرت بزرگ فوتبال جهان است که نامش در فهرست رقبای ملی مسی خالی مانده بود. کاپیتان آرژانتین در شرایطی وارد این مسابقه می‌شود که با هشت گل، یکی از مدعیان اصلی کسب گفش طلای جام جهانی ۲۰۲۶ است و در کنار گلزنی، بار دیگر نقش رهبر فنی و روحی تیم لیونل اسکاکنی را بر عهده دارد.

از سوی دیگر، انگلیس با ستاره‌هایی مانند جود بلینگهام و هری کین رؤیای رسیدن به نخستین فینال جام جهانی خود پس از ۶۰ سال را دنبال می‌کند. به همین دلیل، تقابل آتلانتا تنها یک نیمه‌نهایی نیست؛ مسابقه‌ای است که هم می‌تواند فصل تازه‌ای در رقابت تاریخی دو کشور رقم بزند و هم آخرین صفحه ناتواشته دفتر تقابل‌های بین‌المللی لیونل مسی را تکمیل کند.

الگوی عجیب ۱۴ سال اخیر فینال‌ها

آمار علیه انگلیس و آرژانتین!



بررسی ۱۴ سال گذشته نشان می‌دهد از ۱۴ فینال اخیر جام‌های جهانی مردان و همچنین مسابقات قهرمانی اروپا تیمی که نیمه‌نهایی خود را برتر از زودتر برگزار کرده، در نهایت قهرمان شده است

ضربات پنالتی ادامه داده بود، با برتری یک بر صفر جام را فتح کرد.

گزارش یک

نیمه‌نهایی‌های جام جهانی ۲۰۲۶ با حضور چهار تیم نخست رده‌بندی فیفا، یکی از متعادل‌ترین مراحل تاریخ این رقابت‌ها را رقم زده است.

جدا از اینکه چه تیم‌هایی به فینال می‌رسند، چیزی که مشخص است این است که دیدار یکشنبه می‌تواند یکی از جذاب‌ترین فینال‌های تاریخ جام جهانی باشد؛ اما یک آمار جالب ممکن است معادلات را تغییر دهد.

بررسی ۱۴ سال گذشته نشان می‌دهد در ۱۳ مورد از ۱۴ فینال اخیر جام‌های جهانی مردان و زنان و همچنین مسابقات قهرمانی اروپا، تیمی که نیمه‌نهایی خود را یک روز زودتر برگزار کرده، در نهایت قهرمان شده است. تنها استثنا زمانی بوده که هر دو نیمه‌نهایی در یک روز برگزار شدند. شواهد مشابهی نیز در رقابت‌های کوپا آمریکا دیده می‌شود.

این آمار بار دیگر اهمیت یک روز استراحت بیشتر را برجسته کرده است؛ به‌ویژه در جام جهانی ۲۰۲۶ که تیم‌ها در شرایط آب‌وهوایی دشوار، گرمای شدید و حتی ارتفاع بالا مسابقه داده‌اند. در چنین شرایطی، داشتن ۲۴ ساعت ریکاوری بیشتری می‌تواند تفاوت بزرگی در آمادگی جسمانی، میزان خستگی و حتی کیفیت عملکرد در فینال ایجاد کند؛ موضوعی که حالا می‌تواند به سود برنده دیدار فرانسه و اسپانیا و سال اخیر نشان می‌دهد تیمی که یک روز استراحت بیشتر پیش از فینال داشته، تقریباً همیشه جام را بالای سر برده است.

یورو ۲۰۱۲ (مردان)

اسپانیا با سه روز استراحت، مقابل ایتالاییی قرار گرفت که تنها دو روز فرصت ریکاوری داشت و در نهایت با پیروزی پرگل ۴ بر صفر قهرمان شد. دو گل پایانی زمانی به ثمر رسید که ایتالیا به دلیل مصدومیت و اتمام فینال داشته، تقریباً همیشه جام را بالای سر برده است.

یورو ۲۰۱۲ (مردان)

اسپانیا با سه روز استراحت، مقابل ایتالیاییی قرار گرفت که تنها دو روز فرصت ریکاوری داشت و در نهایت با پیروزی پرگل ۴ بر صفر قهرمان شد. دو گل پایانی زمانی به ثمر رسید که ایتالیا به دلیل مصدومیت و اتمام فینال داشته، تقریباً همیشه جام را ۱۰ نفره بازی کرد.

یورو ۲۰۱۳ (زنان)

آلمان با یک روز استراحت بیشتر (سه روز در برابر دو روز) و در شرایطی که نرژو نیمه‌نهایی خود را تا

جام جهانی ۲۰۱۴ (مردان)

آلمان چهار روز فرصت استراحت داشت، اما آرژانتین تنها سه روز. مانسافت پس از پیروزی تاریخی ۷ بر یک مقابل برزیل، انزروی کمتری مصرف کرده بود، در حالی که آرژانتین ۱۲۰ دقیقه مقابل هلند جنگید و سپس در ضربات پنالتی صعود کرد. آلمان در فینال با گل دیرهنگام ماریو گوتسه قهرمان شد.

جام جهانی ۲۰۱۵ (زنان)

آمریکا با چهار روز استراحت برابر ژاپنی قرار گرفت که تنها سه روز فرصت ریکاوری داشت و با برتری ۵ بر ۲ عنوان قهرمانی را به دست آورد.

یورو ۲۰۱۶ (مردان)

با وجود میزبانی فرانسه، پرتغال که یک روز استراحت بیشتر داشت (سه روز در برابر دو روز)، در وقت‌های اضافه به پیروزی رسید و جام را فتح کرد.

یورو ۲۰۱۷ (زنان)

تنها استثنای این روند بود. هلند میزبان با نتیجه ۴ بر ۲ دانمارک را شکست داد، اما هر دو نیمه‌نهایی در یک روز برگزار شدند و اختلافی در زمان استراحت وجود نداشت.

جام جهانی ۲۰۱۸ (مردان)

فرانسه با چهار روز استراحت در برابر کرواسی سه‌روزه قرار گرفت و با پیروزی ۴ بر ۲ قهرمان شد.

جام جهانی ۲۰۱۹ (زنان)

آمریکا که یک روز بیشتر از هلند استراحت کرده بود، با دو گل در نیمه دوم به پیروزی رسید و از عنوان قهرمانی خود دفاع کرد.

یورو ۲۰۲۰ (بزرگوار شده در سال ۲۰۲۱)

یوفا برای کاهش این اختلاف، برنامه مسابقات را تغییر داد تا فاصله استراحت فینالیست‌ها به سه یا چهار روز برسد. با این حال، باز هم تیمی که یک روز بیشتر استراحت کرده بود، برنده شد؛ ایتالیا با چهار روز استراحت، انگلیس میزبان را که سه روز فرصت ریکاوری داشت، در ضربات پنالتی شکست داد.

یورو ۲۰۲۱ زنان (بزرگوار شده در سال ۲۰۲۲)

انگلیس در فینال علاوه بر امتیاز میزبانی، یک روز بیشتر برای آماده‌سازی وقت داشت. نتیجه این بار به سود سه‌شیرها رقم خورد و آنها آلمان را در وقت‌های اضافه با نتیجه ۲ بر یک شکست دادند و قهرمان شدند.

جام جهانی ۲۰۲۲ (مردان)

آرژانتین با چهار روز استراحت مقابل فرانسه‌ای قرار گرفت که سه روز فرصت ریکاوری داشت. این جام جهانی به دلیل برگزاری در فصل متفاوت و فشرده‌گی بیشتر برنامه‌ها، اهمیت استراحت را دوچندان کرده بود.

آرژانتین در نهایت در ضربات پنالتی پیروز شد، هرچند در بیشتر دقایق مسابقه تیم برتر میدان بود.

فرانسه که بخش زیادی از بازی را کم‌تحرک و دور از انتظار ظاهر شده بود، تنها در دقایق پایانی با درخشش کیلیان امباپه به بازی برگشت و فینال را به وقت اضافه کشاند.

جام جهانی ۲۰۲۳ (زنان)

اسپانیا در فینال مقابل انگلیس با نتیجه یک بر صفر پیروز شد. لاروخا چهار روز استراحت داشت، در حالی که انگلیس سه روز فرصت آماده‌سازی داشت. البته شرایط کاملاً برابر نبود؛ اسپانیا پس از نیمه‌نهایی مجبور شد چهار ساعت با هواپیمای از نیوزیلند به محل برگزاری فینال سفر کند، در حالی که انگلیس نیمه‌نهایی خود را در سیدنی برگزار کرده بود و همانجا برای فینال باقی ماند.

یورو ۲۰۲۴ (مردان)

باز هم اسپانیا و انگلیس مقابل هم قرار گرفتند و بار دیگر این اسپانیا بود که جام را برد. لاروخا با چهار روز استراحت برابر انگلیسیی قرار گرفت که سه روز



فرصت ریکاوری داشت. نتیجه هم پیروزی ۲ بر یک اسپانیا و چهارمین قهرمانی این تیم در اروپا بود.

یورو ۲۰۲۵ (زنان)

در فینال، انگلیس بار دیگر برابر اسپانیا قرار گرفت؛ این بار اما داستان متفاوت بود.

زنان انگلیس که در نیمه‌نهایی مقابل آلمان پیروز شده بود، به فینال رسیدند.

هر دو تیم برای صعود به مقابل آلمان اضافه نیاز داشتند، اما همان ۲۴ ساعت استراحت بیشتر به انگلیس کمک کرد تا مقابل تیم مدعی اسپانیا مقاومت کند و در نهایت با پیروزی در ضربات پنالتی، عنوان قهرمانی خود را حفظ کند.

آیا قانون یک روز استراحت بیشتر همچنان ادامه پیدا می‌کند؟

این الگو اتقندر تکرار شده که نمی‌توان به‌سادگی آن را نادیده گرفت. ریشه‌های آن حتی به فینال جام جهانی زنان ۲۰۱۱ برمی‌گردد؛ جایی که ژاپن در ضربات پنالتی آمریکا را شکست داد. البته در آن تورنمنت، هر دو نیمه‌نهایی در یک روز برگزار شده بودند و اختلاف استراحتی وجود نداشت؛ اتفاقی مشابه یورو ۲۰۱۷ زنان.

برای پیدا کردن تیمی که با وجود بازی در نیمه‌نهایی دوم و داشتن یک روز استراحت کمتر، در فینال



داشت، اما تفاوت بین چهار و پنج روز استراحت بسیار کمتر از اختلاف سه و چهار روز خواهد بود.

با این حال، شاید انگلیس و آرژانتین نتوانند به یک نمونه متفاوت نگاه کنند؛ کوپا آمریکا. اگرچه در این رقابت‌ها هم

دیرتر در نیمه‌نهایی بازی کرده وجود دارد، اما پنج مورد از هفت فینال اخیر به سود تیم‌هایی تمام شده، که در نیمه‌نهایی اول بازی کرده‌اند. با این حال، دو نمونه وجود دارد که قهرمان نهایی از نیمه‌نهایی دوم آمده است و هر دو بار آرژانتین درگیر ماجرا بوده است.

در سال ۲۰۲۱، آرژانتین با وجود یک روز استراحت کمتر، در فینال برزیل را شکست داد و قهرمان کوپا آمریکا شد.

فینال مقابل شیلی قرار گرفت؛ دیداری که در ورزشگاه مت‌لایف برگزار شد، همان ورزشگاهی که

قرار است میزبان فینال جام جهانی ۲۰۲۶ باشد. آن مسابقه با وجود اینکه شیلی یک روز دیرتر از آرژانتین در نیمه‌نهایی بازی کرده بود، در ضربات پنالتی به سود شیلی پایان یافت. حالا باید دید در فینال جام جهانی ۲۰۲۶، این الگوی تاریخی ادامه پیدا می‌کند یا انگلیس و آرژانتین می‌توانند برخلاف روند چند سال اخیر، ثابت کنند که یک روز استراحت بیشتر همیشه تعیین‌کننده نیست.

دردسر پنالتی‌های مکت‌دار

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های دروازه‌بان‌های امروز، پنالتی‌هایی است که با مکت در هنگام دویدن زده می‌شوند. بازیکنانی مانند کیلیان امباپه و برونو گیمارش بارها از این تکنیک استفاده کرده‌اند تا دروازه‌بان را وادار به حرکت زود هنگام کنند.

البته دروازه‌بان‌ها نیز به مرور زمان راه مقابله با این شیوه را پیدا کرده‌اند. آنها تلاش می‌کنند تا آخرین لحظه روی خط بمانند و حرکت نکنند. اما دشوارترین شرایط زمانی است که یک بازیکن گاهی با مکت و گاهی بدون مکت پنالتی می‌زند؛ موضوعی که پیش‌بینی زمان واکنش را بسیار پیچیده می‌کند.

فشار روانی: عامل تعیین‌کننده

با وجود تمام فناوری‌ها و آنالیزهای پیشرفته، مهم‌ترین عامل در ضربات پنالتی همچنان فشار روانی است؛ فشاری که هیچ نرم‌افزاری قادر به اندازه‌گیری آن نیست.

در آغاز ضربات، نگاه‌ها بیشتر به پنالتی‌زن داده شده است و انتظار می‌رود او گل بزند، اما هرچه ضربات ادامه پیدا می‌کند و توپ‌ها یکی پس از دیگری وارد دروازه می‌شوند، فشار به تدریج به سمت دروازه‌بان منتقل می‌شود؛ زیرا همه منتظر نخستین مهار سرنوشت‌ساز هستند.

پیش از هر مسابقه

آنالیزورها صدها

پنالتی قبلی

بازیکنان حریف را

بررسی می‌کنند؛

از پای تخصصی

ژاویه ضربه

جهت‌های مورد

علاقه و حتی

نحوه پنالتی

زند پس از یک

پنالتی از دست

رفته گرفته‌اند

ویدیوهایی

که گاهی به

دوران نوجوانی

بازیکنان

بازی‌گرد